

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 844/05
14.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća i savetnika Marije Vuković-Stanković, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojništva iz čl. 168. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Leskovcu K. br. 25/05 od 07.04.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 14.6.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Leskovcu K. br. 25/05 od 07.04.2005. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Leskovcu K. br. 25/05 od 07.04.2005. godine oglašen je krivim optuženi AA zbog krivičnog dela razbojništva iz čl. 168. st. 1. KZ RS, pa je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) meseci a u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 01.03.2005. godine pa do 11.03.2005. godine. Istom presudom optuženi je obavezan da sudu na ime paušala plati iznos od 1.000,00 dinara, na ime troškova krivičnog postupka iznos od 20.550,00 dinara a oštećenom maloletnom NN na ime imovinsko-pravnog zahteva iznos od 12.220,00 dinara.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog AA advokat AB zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili ista preinači u pogledu odluke o krivičnoj sankciji i optuženi osudi na kaznu zatvora u kraćem vremenskom trajanju.

Republički javni tužilac u svom podnesku Ktž. br. 985/05 od 18.05.2005. godine predložio je da se žalba branioca optuženog odbiju kao neosnovana a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, pobijanu presudu, izjavljenu žalbu kao i pismeni podnesak Republičkog javnog tužioca, pa je našao:

Žalba je neosnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ni povrede krivičnog zakona na štetu optuženog, na koje žalbeni sud, a u skladu sa odredaba čl. 380. st. 1. tač. 1. i 2. ZKP-a, uvek pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja uz isticanje da optuženi nije primenio silu ili pretnju prema maloletnom oštećenom da bi od njega oduzeo mobilni telefon tako što ga je udario pesnicom u predelu levog oka kako je to prvostepeni sud pogrešno utvrdio, zbog čega nije ni mogao biti oglašen krivim za krivično delo razbojništva.

Suprotno žalbenim navodima Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno, ceneći odbranu optuženog u sklopu sa ostalim izvedenim dokazima, a pre svega u vezi sa iskazom oštećenog maloletnog MM, utvrdio da je optuženi AA kritičnom prilikom, u nameri pribavljanja protivpravne imovinske koristi za sebe maloletnog oštećenog udario pesnicom u predelu ispod levog oka, na koji način je od njega, upotrebom sile, oduzeo mobilni telefon, odnosno prinudio ga da svoj telefon napusti jer je maloletni oštećeni, odmah nakon udarca, pobegao sa na lica mesta.

Isto tako neosnovan je navod žalbe branioca optuženog da optuženi kritičnom prilikom nije imao dovoljan stepen svesti da bi mogao da izvrši krivično delo u pitanju s obzirom da je zbog alkoholisanosti bio u stanju smanjene uračunljivosti, a nije dokazano da je kod njega postojala namera prisvajanja tuđe pokretne stvari pre nego što se doveo u takvo (alkoholisano) stanje. Po oceni odbrane optuženi je jedino mogao biti oglašen krivim za krivično delo oduzimanje tuđe stvari iz čl. 175. KZ RS.

Po oceni ovoga suda stanje svesti i uračunljivosti optuženog u vreme izvršenja krivičnog dela prvostepeni sud je pouzdano utvrdio a na osnovu nalaza i mišljenja veštaka neuropsihijatra dr VV koji je u svom zaključku naveo da i pod uslovom da je optuženi bio pod dejstvom alkohola, imajući u vidu opis njegovog sopstvenog stanja, ponašanje i iznošenje redosleda događaja, isključuje se postojanje tzv. komplikovanog ili patološkog pijanstva, što znači da je optuženi bio u akutno alkoholisanom stanju, u kom stanju je mogao da shvati krivično-pravni značaj dela, ali mu je sposobnost upravljanja postupcima bila smanjena međutim, ne i bitno, a što, po pravilnoj oceni prvostepenog suda, ne isključuje odgovornost optuženog za izvršeno krivično delo.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog AA stiču sva obeležja krivičnog dela razbojništva iz čl. 168. st. 1. KZ RS, za koje ga je oglasio krivim.

Ocenjujući prvostepenu presudu u pogledu odluke o krivičnoj sankciji ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti od značaja da kazna bude veća ili manja a koje predviđa čl. 41. OKZ-a. I po oceni ovoga suda izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) meseca nužna je da bi se postigla svrha kažnjavanja predviđena odredbom čl. 33. OKZ-a kako u smislu sprečavanja optuženog da ubuduće vrši krivična dela i njegovog prevaspitanja, tako i u smislu vaspitnog uticaja na druge da ne čine krivična dela i jačanja morala i uticaja na razvoj društvene odgovornosti i discipline građana.

Na osnovu izloženog, a u skladu sa odredbama čl. 388. ZKP-a, odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar, Predsednik veća – sudija,

Marija Vuković-Stanković, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

JK